

[Finansministeren.]

velse, så at man med nogenlunde sikkerhed ved, hvad man selv kan disponere over. I de senere år har mange virksomheder som bekendt på frivillig basis oprettet interessekontorer, der drager omsorg for, at beløb til betaling af skatter og eventuelle andre udgifter tilbageholdes ved lønudbetalingen. Denne tendens til oprettelsen af interessekontorer og den tilslutning, disse har fået, ser jeg som et udtryk for, at der i vide kredse er ønske om en omlægning af det gældende skatteopkrævningssystem i retning af det her skitserede.

En sådan ordning er som tidligere nævnt gennemført i en række andre lande. Blandt disse er Sverige og Finland, hvor systemet har virket i en årrække; i Norge er overgangen til skat ved kilden vedtaget, og ordningen skal træde i kraft den 1. januar 1957. Det forekommer mig at afgive en væsentlig støtte for tanken, at den således er taget op i de andre nordiske lande. Vi vil alle gerne fremme det nordiske samarbejde, og der foregår et løbende arbejde for at søge lovgivningerne i disse lande bragt nærmere til hinanden. Det ville være en heldig udvikling, om man også på det skattemæssige område kunne opnå en større tilnærmelse imellem landene.

Jeg skal i denne forbindelse berøre en side af systemet, som jeg ikke tidligere har omtalt. Når skatten erlægges i løbet af indkomståret, vil det være en naturlig konsekvens, at forholdene i indkomståret bliver afgørende for bedømmelsen af, om en person er skattepligtig her til landet. Dette er i overensstemmelse med de gældende regler i Sverige og Finland, og i Norge vil skattepligten efter ordningens ikrafttræden blive omlagt i denne retning. Vor lovgivning lægger derimod vægten på forholdene i et efterfølgende tidsrum, idet skattepligtsperioden — skatteåret — er den efter indkomståret følgende årsperiode fra 1. april til næste 31. marts. Dette forhold har voldt vanskeligheder, hvor det drejer sig om indgåelse af aftaler med andre lande til undgåelse af dobbeltbeskatning. Specielt for Sveriges vedkommende har forholdet rejst store problemer, idet der i stort omfang foregår flytninger imellem de to lande bl. a. ved, at et betydeligt antal danske arbejdere

for kortere eller længere perioder tager midlertidigt arbejde i Sverige. Ved indførelse af skat ved kilden og dermed følgende omlægning af skattepligtsreglerne vil man komme i overensstemmelse med reglerne i de fleste andre lande, herunder — og det er det, jeg lægger særlig vægt på — også med reglerne i de andre nordiske lande.

I de foreliggende reformforslag, hvor det hidtidige system med et efterfølgende skatteår er bevaret, har man ganske vist søgt at råde bod på manglerne ved de gældende regler. Bl. a. er reglerne om skattepligtens indtræden og ophør som følge af henholdsvis tilflytning og fraflytning ændret, men en egentlig omlægning af skattepligtsreglerne som ved kildeskatten vil efter min mening langt være at foretrække.

Også på andre områder vil overgangen til skat ved kilden indebære væsentlige fordele. Jeg tænker her særlig på beskatningen i tilfælde af dødsfald. Skattelovsforslagenes regler herom har været genstand for kritik. Det er bl. a. anført, at reglerne bevirker en ophobning af skattekrav, som vil virke tyngende for de efterladte. Jeg finder ikke anledning til nu at gå nærmere ind på denne kritik og dens berettigelse. Går vi derimod over til kildeskat, hvorefter indkomstskatten erlægges ved indkomstens erhvervelse, vil skatten af afdødes indtægter indtil dødsfaldet være erlagt inden dette. Det er muligt, at der som følge af den efterfølgende ligning vil kunne blive tale om at betale en restskat, men det rokker ikke ved den kendsgerning, at systemet i meget væsentlig grad vil lette afviklingen af afdødes skattetilsvær.

De forskellige forhold, jeg her har gjort rede for, taler efter min mening afgjort for, at man tager spørgsmålet om indførelse af skat ved kilden op til alvorlig og positiv overvejelse.

Nu er det jo således, at man sjældent får noget helt gratis i denne verden. Dette gælder også her. Et system, som opererer med en forskudsvis erlæggelse af indkomstskatten i løbet af indkomståret og desuden forudsætter en efterfølgende ligning med eventuelle deraf følgende efterreguleringer, vil nødvendiggøre en forøgelse af skatteadministrationen, navnlig den lokale administration. Jeg skal ikke her komme nær-